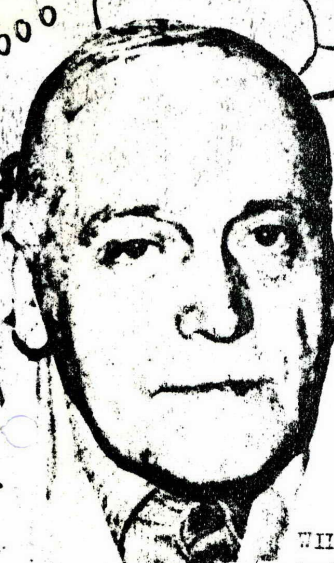

3591
19000

04243-817
23640
08 00-20755
04950-22116
12882
04903-2424

21241
04754-2424

SHÖNDELN KOERIER

04752-1270
04495-2347
04742-1284

EXTRA EDITIE 16 JUNI 1972

Willem Stenkens in het zilver.

WILLEM STEMKENS, kortweg "WULLUM", trad op 16 juni 1947 in dienst van het College, St Christoffelstraat 7, als niet-onderwijzend personeelslid. Zijn eerste sporen van dienstvaardigheid en betrouwbaarheid had hij reeds verdiend in een boekbinderij - met pauselijk wapen - hier ter stede en daarna in dienst van het Landbouwhuis.

Het grootste deel van zijn dienstjaren bracht hij door in het oude College. Halverwege de trap betrok Willem een kamer, met als naaste burens de klok de zware bel en Huubke. Rond die kamer hing een sfeer van geheimzinnigheid, haar bewoner leek een Geheim Kamerheer (van Z.H. de Provisor), die geen vreemde blikke in zijn heiligdom liet binnendringen, als had hij iets te verbergen. Toch werden er later bij de verhuizing en de afbraak geen vreemde ontdekkingen gedaan.

We kennen slechts een Willem in dienst: donkergele werkjas; bezem, emmer en blik; pet op; Niehtraucher; weldoend; zonder om te zien; sempre avanti; enigszins geforceerde gang; groetend zonder aanzien des persoons; graag iets mompelend. En tijdens het "diner", lopende band tussen keuken en eetzaal, of kelner, laverend langs de tafels. 's Avonds en 's zondags hulpportier. Willem als receptionist ! Een levende telefoongids, een virtuoos aan het apparaat. Zijn rustige kreet "...plijk Kleesje" drong door tot in binnen- en buitenland. Een voorbeeldige zorg voor post, kranten en al wat in een College zo wordt bezorgd. Opvallend was echter Willems "wegwerp"-bestelling van post en kranten voor de kamers der heren. Misgunde hij hun de Tijd ? Toch hield hij van kranten. Hij spaarde, wel zijn enige hobby, voltooid verleden Tijden en Tante Betten.

Willem is een man van weinig woorden, een Willem de Zwijger, die uren, hele dagen, een grote vakantie lang, kon zitten, zwijgend, starend, onbeweeglijk. Maar rap werd hij, wanneer de bel ging of wanneer hij - pet af, pet in de hand - bezoekers door het labrynth van het oude College moest loodsen.

Willem verhuisde meenaar Schönkeln. Zijn camera obscure verruilde hij tegen een riant verblijf. Regelmatig bezoekt hij zijn familie in St Odilienberg, ruim op tijd aan bus met tas of koffertje. Maar als portier is Willem gebleven die hij was.

Vijf en twintig jaren trouwe dienst hebben Willem een waardige plaats bezorgd in de Ahnengalerie van ons personeel. Pet af voor Willem ! Al zijn huisgenoten, jong en oud, feliciteren hem. Willem, nog vele jaren in goede gezondheid !